

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/121/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125010778
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2125010778.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov JUDr. Andrey Kondllovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 7.5.2025 č.k. 7PP/19/2025 - 42, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.8.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 7.5.2025 č.k. 7PP/19/2025 – 42 rozhodol o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto: Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, § 66 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t.č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 14.09.2022 sp. zn. 9T/36/2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.06.2023, sp. zn. 6To/159/2022, zamietla.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti. Podanú sťažnosť odsúdený neodôvodnil.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave ako sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil nasledovné.

5. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), nespĺňa prvú materiálu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie) a druhú materiálu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmiennečnom prepustení na slobodu).

7. V odôvodnení prvostupňový súd k nesplneniu prvej materiálnej podmienky uviedol, že z vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený polepšenie vo výkone trestu odňatia slobody nepreukázal. Odsúdený už predtým bol vo výkone trestu odňatia slobody, teda podmienky v rámci ÚVTOS pozná. V prípade prvej materiálnej podmienky súd konštatuje, že správanie odsúdeného, ktorý už bol opakovane súdne trestaný a už bol opakovane vo výkone nepodmiennečného trestu odňatia

slobody, je potrebné hodnotiť prísnejšie oproti správaniu odsúdeného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. Odsúdený napriek tomu, že predtým už vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, sa (opäť) dostal do výkonu trestu odňatia slobody, a je teda zrejmé, že predchádzajúci trest alebo tresty nenaplnili dostatočne svoj účel, a preto je potrebné obzvlášť posúdiť, či odsúdený počas súčasného výkonu trestu naozaj svojim správaním preukázal polepšenie. Tu súd poukazuje na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, z ktorého vyplýva, že správane a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, príkazy a pokyny personálu plní, doposiaľ bol päťkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, je pracovne zaradený a ciele stanovené programom zaobchádzania plní. V prípade odsúdeného však evidujú aj jeden negatívny poznatok a to, keď počas presunu za účelom súdneho pojednávania nadväzoval nepovolený kontakt s iným odsúdeným. Záver hodnotenia odsúdeného teda vyznieva síce pozitívne a je z neho zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane jeho postojom k spáchanej trestnej činnosti nepresvedčil súd, že u neho prebehla vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. Súd zároveň poukazuje na hodnotenie odsúdeného, podľa ktorého sa odsúdený iba snaží zaujať kritický postoj k trestnej činnosti, z čoho súdu nevyplýva, že by tento kritický postoj v skutočnosti zastával. Odsúdený verbalizuje ponaučenie, neuviedol však, ako na trestnú činnosť nazerá z hľadiska, že by svoj predchádzajúci život skutočne analyzoval z hľadiska príčin a podmienok páchania trestnej činnosti so zameraním sa na to, aby tieto príčiny a podmienky eliminoval a v budúcnosti tak trestnú činnosť nespáchal. Podľa názoru súdu tak u odsúdeného k polepšeniu nedošlo, pretože súd skúma a hodnotí celý priebeh výkonu trestu odňatia slobody a správanie odsúdeného a odsúdený tak len dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa. Zo strany odsúdeného aktuálne ide len o formálne prispôbenie sa podmienkam výkonu trestu, nie o skutočný prejav jeho polepšenia tak, ako ho má na mysli citované ustanovenie zákona.

8. Vo vzťahu k druhej materiálnej podmienke, prvostupňový súd uviedol, že odsúdený nespĺnil ani prvú materiálnu podmienku, keďže odsúdený polepšenie vo výkone trestu odňatia slobody podľa názoru súdu nepreukázal. Odsúdený už predtým bol vo výkone trestu odňatia slobody, teda podmienky v rámci ÚVTOS pozná. V prípade prvej materiálnej podmienky súd konštatuje, že správanie odsúdeného, ktorý už bol opakovane súdne trestaný a už bol opakovane vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, je potrebné hodnotiť prísnejšie oproti správaniu odsúdeného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát. Odsúdený napriek tomu, že predtým už vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, sa (opäť) dostal do výkonu trestu odňatia slobody, a je teda zrejmé, že predchádzajúci trest alebo tresty nenaplnili dostatočne svoj účel, a preto je potrebné obzvlášť posúdiť, či odsúdený počas súčasného výkonu trestu naozaj svojim správaním preukázal polepšenie. Tu súd poukazuje na hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, z ktorého vyplýva, že správane a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, príkazy a pokyny personálu plní, doposiaľ bol päťkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, je pracovne zaradený a ciele stanovené programom zaobchádzania plní. V prípade odsúdeného však evidujú aj jeden negatívny poznatok a to, keď počas presunu za účelom súdneho pojednávania nadväzoval nepovolený kontakt s iným odsúdeným.

9. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

10. Zistenia a závery prvostupňového súdu, citované v bode 7. tohto uznesenia, považuje sťažnostný súd za správne a stotožňuje sa s nimi a k zisteniam prvostupňového súdu dodáva nasledovné. Predovšetkým je potrebné poukázať na početnosť trestov, ktoré boli odsúdenému uložené v období rokov 2003 až 2025. V priebehu tohto obdobia bol odsúdený celkovo 18 krát súdne trestaný, pričom vo všetkých prípadoch mu boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, v ostatných prípadoch bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody. Podľa odpisu registra trestov odsúdený vykonal trest odňatia slobody v roku 2004 (vo výmere 1 rok), v roku 2008 až 2016 (vo výmere 4 roky 6 mesiacov, z ktorého výkonu bol podmiennečne prepustený a následne mu bol nariadený vykonať zvyšok trestu), v roku 2011 (vo výmere 1 rok 6 mesiacov), v roku 2015 (vo výmere 9 mesiacov), v roku 2018 (súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky 2 mesiace). V prípadoch ďalších odsúdení bolo rozhodnuté o upustení od uloženia súhrnného trestu. Aj z tohto prehľadu uložených a vykonaných trestov je zrejmé, že odsúdený je osobou, ktorá má bohaté skúsenosti s výkonom trestu odňatia slobody a preto možno jeho správanie, tak ako ho popísal prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, pripísať adaptácii na podmienky výkonu trestu odňatia slobody a nie je prejavom jeho polepšenia, jeho vnútornej zmeny, jeho zmeneného postoja k páchaniu trestnej

činnosti. Na tomto mieste poukazuje sťažnostný súd aj na ustálenú judikatúru všeobecných súdov, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej zohľadnenie (okrem iných okolností) aj kriminálnej minulosti odsúdeného pre účely rozhodovania o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu predstavuje celkom regulárny postup konajúcich súdov, ktoré štandardne využívajú v danom prípade odpis z registra trestov, ktorý podáva obraz o minulosti, resp. minulom správaní osoby, ktorej resocializačnú prognózu je potrebné stanoviť a ktorý nemožno pri stanovení tejto prognózy ignorovať (napr. II. ÚS 204/2022, II. ÚS 255/2025).

11. Rovnako považuje súd za správne zistenia a závery prvostupňového súdu, citované v bode 8. tohto uznesenia, ku ktorým sťažnostný súd dodáva nasledovné. U odsúdeného, ktorého je možné označiť za osobu kriminálne narušenú, vzhľadom na veľký počet jeho predchádzajúcich odsúdení, je očakávanie vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody podmienené najmä vytvorením materiálnych podmienok, ktoré by mu umožnili zmeniť spôsob života v tom smere, že by nepokračoval v páchaní (v jeho prípade majetkovej) trestnej činnosti a prostriedky na krytie jeho potrieb by si obstarával legálnym spôsobom. Na tomto mieste súd poukazuje na fakt, že z jeho celkovo osemnástich odsúdení, bol v sedemnástich prípadoch uznaný za vinného zo spáchania trestného činu krádeže. Z dokazovania, ktoré vykonal prvostupňový súd však nevyplývalo, žeby súdený mal vytvorené materiálne podmienky na to, aby po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody mohol takýmto spôsobom zmeniť spôsob svojho života.

12. Zistenia a závery, ku ktorým dospel prvostupňový súd a ktoré sú doplnené v tomto uznesení, sú rozhodujúce pre vyvodenie záveru o tom, či čiastočný výkon trestu odňatia slobody nespĺnil svoj účel do tej miery, aby bolo možné rozhodnúť o tom, že odsúdený nebude vo výkone tohto trestu odňatia slobody naďalej pokračovať a bude podmiennečne prepustený. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne, nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí.

13. Sťažnostný súd dospel k záveru, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, z vykonaných dôkazov zistil skutočnosti relevantné pre meritórne rozhodnutie o návrhu odsúdeného a tieto napokon aj správnym spôsobom vyhodnotil a dospel tak k správnym skutkovým a právnym záverom. Z pohľadu formulácie výroku napadnutého uznesenia, ako aj jeho odôvodnenia nenachádza sťažnostný súd na napadnutom uznesení žiadnu chybu. Odsúdený po podaní opravného prostriedku neuviedol žiadne konkrétne dôvody, pre ktoré napáda správnosť napadnutého uznesenia.

14. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.